

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Theodōritu Episkopu Kyru Kai Eyagriu Scholastiku Ekklesiastikē Istorìa, Eklogai Apo Tōn Istorion Philostorgiu Kai Theodōru

Theodoretus <Cyrrhensis>

Mogvntiae, 1679

IV. Qualiter Justinus pulso Severo, Paulum in ejus locum substituit: & quomodo Euphrasius paulo pòst Antiochenam ledem obtinuit.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14162

CAP. III.

Quomodo Justinus Vitalianum per fraudem interemit.

VITALIANUM vero in Thracia degentem, qui Anastasium Imperio exuere conatus fuerat, Constantinopolim evocavit: potentiam quidem ejus & peritiam rei militaris, pervulgatam quoque apud omnes nominis ejus famam, & adipiscendi Imperii cupiditatem reformidans. Ceterum cum sagaci animo praevidisset, se nunquam illum in potestatem suam redacturum esse, nisi amicitiam eum simularet: fraudem vultu tegens, ita ut deprehendi non posset, cum Magistrum unius ex duobus exercitibus Praesentis malitiae constituit. Dein persuasioni magis magisque anam subministrans, quo Vitalianum amplius deciperet, ad Consulatum eum promovit: Vitalianus igitur Consul factus cum in palatium venisset, ad quandam interiorem januam fraudulenter casus occubuit, malorum quibus Imperium Romanum per summam contumeliam affecerat, has penas perfolvens. Sed haec quidem postea contigerunt.

A

Κεφ. γ΄.

Ος βιβαλιανόν ανέλε δόλω έισενεθ.

ΤΟΝ δέ γε βιβαλιανόν επη της θρακας ποιεμνον, ος ανασασιον εξασατε βασιλειας θεβληθη, ως προς την κωνσταντινην μητροπολιν διεσασμην αυτην εωμνηκτην αμφοτους πολεμους εμπειριαν τε παρ' ασικλεθ, και λω ειχε αετι βασιλειαν εφεσιν. διδυβολως η επιστολις ως εχ' ετερος αυτε πεσεισαι, μη λω φησιν ειναι αεσποποιησας, και τω δολω αεσποπειον ανεξελεκτην αεσπεις, ερεθιτων αυτωνος τη και μεμνον παρεισελθων αναδενουσα πλειω η τη παειθοι χωρον διδους, επ' οστα η ημεζονι, χες υπατους τον βιβαλιανον ανασεαζα. οσα της υπαλειας εχομνον, επει και τα βασιλεια γεγονεν, εν τμη μεμνονος δρα δολοφονηεις ετελδτησε, παυλω τω παρ αυτη η της ρωμαικων δερχης παρεμθελων, ταυτω και λαβων. αλλα ταυτα μην υσερον γεγονε.

CAP. IV.

Qualiter Justinus, pulso Severo, Paulum in eius locum substituit: Et quomodo Euphrasius paulo post Antiochenam sedem obtinuit.

PRIMO autem Imperii sui anno, Severum qui Antiochia Episcopus, sicut supra dictum est, fuerat ordinatus, propterea quod Chalcedonensem synodum sub Anathemate damnate quotidie non cessabat, praecipue in Epistolis quas εθρονισμας vocant, & in responsionibus ad easdem Epistolas quas ad singulos Patriarchas mittebat: quae quidem ejus Epistolae susceptae sunt dumtaxat Alexandriae à Joanne qui priori Joanni successerat, & à Dioscoro ac Timotheo, & ad nostram usque aetatem servatae sunt: & quia hanc ob causam multae contentiones ortae fuerant in Ecclesia, & Fidelium populus variis in partes scissus erat: comprehendi justit Justinus, & linguae obscuritate plecti, sicut à quibusdam proditum est. Hujus rei executio mandata est Irenaeo qui tunc Comes Orientis, Antiochiae residebat. Certe Irenaeo in mandatis datum fuisse ut Severum compre-

C

Κεφ. δ΄.

Οποι και σευηρον εξελδσας παυλον ανεισηγαεν, μεταθω δε και ευφρασιθ' η αντιοχειας εθρονε καταζη.

ΤΟΝ δέ γε σευηρον ος της ανιολχε παειθροθ' εκεχεθρονηθ, και τα τα φαστα τα διγησανθ, επειδη την εν καιρηδου σποδον εφ' εκασης αναθεματι περαδλησεν επαυσαθ, και μαλις α γε εν ταυς καιρηνας εν θρονισκαις συλασαις, και ταυς ταυτοις αμοιβαίαις, ας διεπεμψαθ τοις εκαστη πατριάρχαις, εδεχθησαν η μόνον ανα τα αλεξανδρε πολιν προς ιωάννη, τε μετα τα προεγερον ιωάννη, διοσκορε τε αυ και πωθεεις, αι και μεχρη ημην διασφονται ποτα τε εν τευθεν η της εκκλησιας επανειστωειδες, η οπισσταθ διηρεθη λεως, και δωτην τω πρώτω της αυτε βασιλειας επαιχεθεντα τον σευηρον πονας εισπραχθη της γλωσσης διαλεμνομνης, ως οποις ερε τεθρύνληται ειρηναις τλω προξεν εγγειωδ' ενεθ, ος εφσηηκει τη εωα των δερχων να τλω ανπόχε. πσοδται η ταυτε της και αυθον εποχης τον ειρηναιον εγγειωδ' η

ὁ σενήρⓄ πρὸς ἐνίαν τῶν ἀποχέων γράφων, καὶ τὸν τρόπον τῆς φυγῆς διηγούμενος· ἐν-
 ταμεγιστὰς λοιδορίας τὸν εἰρωναῖον βάλ-
 λει, καὶ πᾶσαν ἀπὸ φυλακῆν ἀκρεῖβη ᾤει-
 φαντα μὴ διαδράναι τῆς ἀνπόχου· εἰσὶ δὲ οἱ
 φασιν ὡς βίβαλιανὸς τὴν γλῶσσαν ἐξήησατο
 τῷ σενήρῳ, ἐς ἐπὶ ᾧ τὰ ἱερῶν ἀπεώπασα
 δοκῶν φέρειν, διότι γέεις αὐτὸν ὑβρίζειν ἐν τοῖς
 ἐαυτὸ λόγους ὁ σενήρⓄ. Φσίγχε δὲ ὄμω τὸν οἰ-
 κίον θρόνον ἀνὰ τὸν γορπιαῖον μῦνα, ὃν σε-
 πτεμβριον ἡ ῥωμαίων λέγουσιν, ἔδομον καὶ
 ἐξηκοσόν καὶ πεντακοσίους ἐπέταξε χρηματιζέ-
 σθαι τῆς ἀντιόχου. καὶ μετ' αὐτὸν ἐς τὸν θρόνον
 ἀνεσιπαύθη, καὶ κελυθώεις τῶν ἐν καλχη-
 δόνι σύνοδον ἀναφαιδὸν κηρύξεν. παύθη
 μὲν ὁ μὲν ἐτελοῦσι· ἀναχωρήσας τῆς ἀντιό-
 χου, τῶν πάντων ἐξήλαται πορείαν, τὸν βίον
 διαμετεσησάμει· διφρασί· ἡ μετ' αὐτὸν
 ἐξ ἱεροσολύμων, ἔπειτα κατ' αὐτὸν ἀνεσι-
 θρόνον.

A henderet, Severus ipse in litteris quas ad quosdam Cives Antiochenos scripsit, fugæ suæ modum exponens, testatur. Quibus in litteris Irenæum multis probris incessit, ut pote qui vias omnes diligenti custodia intersepisset, ne ipse ex urbe Antiochia posset effugere. Sunt qui dicant Vitalianum, dum gratia & auctoritate plurimum valere videretur apud Justinum, linguam Severi ab eo poposcisse, propterea quod Severus in suis concionibus ipsum conviciis appetere consuevisset. Porro ex Antiochena sede fugit Severus mense Gorpicæo, quem Romani septembrem vocant, Anno urbis Antiochiæ quingentesimo sexagesimo septimo. Post quem Paulus ad Episcopalem thronum promotus, Chalcedonensem Synodum palam prædicare iussus est. Et Paulus quidem cum sua sponte Antiochiâ discessisset, tandem per actò vitæ suæ cursu, fatali morte interiit. Euphrasius vero post illum, ex urbe Hierosolymitana veniens, Episcopatum obtinuit.

Κεφ. ε.

Περὶ τῶν γενομένων ἐν ἀντιόχειᾳ, καὶ σεισ-
 μῶν, ὅτι καὶ ἰουφρασί· ἐν ἡλώθεϊς ἐτιλί-
 τασιν.

CA P. V.

De incendiis & terra motibus qui Antiochia contigerunt: quibus obrutus Euphrasius interiit.

ΥΠὸ τοῖς αὐτοῖς ἱερῶν χρόνοις, ἐμπρησ-
 μοῖτε συχνοὶ καὶ θῆνοι καὶ τῶν ἀντιόχου
 γενοσιν, ὡς περὶ ἡγουμένοι τῶν γενημέ-
 νων ἐν αὐτῇ φερερώτων κλόνων, καὶ αἰε-
 οἰμιον τοῖς παθήμασι παρεχομένων. μὲν γὰρ
 βραχὺν τινα καιρὸν, ἐν τῷ δίδομῳ ἔτει τῆς
 αὐτῆ βασιλείας, μὴ δὲ κατὰ, ἀνὰ τὸν δε-
 τεμισίον μῆνα ἤτοι μᾶιον, ἐν ἀτῆ καὶ εἰκοστῇ
 αὐτῆ ἡμέρᾳ κατ' αὐτὸ τῆς μεσημβρίας τὸ σα-
 φερῶτατον, τὸ ἕκτης ἡμέρας τὸ καλουμένης ἐβ-
 δομάδⓄ, βρασμός καὶ σφοδρός ἐπελθὼν
 ἐς τὴ πόλιν, μικροδὲ πᾶσαν ἀναπέψαντες
 κἀήγαγον. οἷς καὶ πῦρ εἰπέτο, ὡς περὶ τῶν
 συμφορῶν μετ' αὐτῶν διανημάμενον. ἀ γὰρ
 οὐκ ἔνοιε κατέλαβον, τὸ πῦρ ἀμφινεμύμενον
 ἐξ ἑλθεκωσέ τε, καὶ ἀπετέφρωσε καὶ ὅσα
 μὲν τῆς πόλεως πέποιθεν, ὅσοι τε τὰ πυρὸς
 καὶ τῶν ἱερῶν ἔργων γεγόνασιν, ὡς τὸ εἰ-
 κὸς ὑπέδειξε, ὅποια τε ἀπὸ ἀδοξῆ καὶ λόγου
 κρείττω συμβέβηκε, ἀπὸ παθῶς ἀφῆρηται ἰω-
 ἀνη τῷ ῥήτορι, ὡς δὲ τῆς ἰστορίας καταλή-
 ξαντί τελευτᾷ δὲ ὄμω ἐγκαταληφθεῖς τοῖς
 ἡρώμασι καὶ ὁ διφρασί· ἀλλήτῃ πόλεως

EJUSDEM Justinī temporibus, crebra graviaque incendia Antiochiæ contigerunt, quasi præeuntia horrendis terræ motibus qui postea infecti sunt, & quasi exordium venturatum calamitatum. Etenim brevi post tempore, anno Imperij Justinī septimo, mense decimo: mensis Artemisij quem Majum Romani vocant, die nono ac vicesimo: sexta feria hebdomadis, æstu meridiei ferventissimo, succussio & terræ motus urbi supervenientes, pœne universam prostraverunt. Post hæc lectus est ignis, quasi calamitatem cum illis partitus esset. Quæcumque enim loca à successione & terræ motu subverta non fuerant, ignis depascens in cinerem ac favillas redegit. Porro quæ urbis loca labefactata fuerint, & quot hominum millia incendio ac terræ motibus, sicut verisimile est, perierint: quæ item admitanda contigerint & omnem dicendi vim longe superantia: lugubri stilo Joannes rhetor exposuit, ea narratione historiam suam claudens. Postremo Euphrasius quæque eadem ruina oppressus, urbem